

РЕШЕНИЕ

№ 3799

гр. София, 05.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 15.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2545** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на А. И. П. от [населено място] срещу заповед № РД – 369/13.02.2013г на изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция по рибарство и аквакултури. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт поради неправилно приложение на материалния закон и противоречие с целта на закона. На първо място жалбоподателят претендира, че притежава валидно безсрочно разрешително за извършване на стопански риболов в Ч. море и река Д., като разрешителното е с № 02107931, издадено на 05.02.2013г. С оглед датата на издаване на разрешителното, твърди че е неприложима разпоредбата на чл. 18в ал.2 от ЗРА, тъй като от датата на издаване на разрешителното до датата на издаване на заповедта за прекратяването му са изтекли 8 календарни дни. На следващо място се твърди, че в разпоредбата на чл. 18в ал.2 от ЗРА изчерпателно са изброени основанията, при които се прекратява действието на валидно разрешително за извършване на стопански риболов. Настоящата хипотеза била подведена под т.1 на чл. 18в ал.2 от ЗРА, съгласно която, действието на разрешителното се прекратявало, ако две поредни години на притежателя му не е издавано удостоверение по чл. 18е от същия н.а. /за придобито право на усвояване на ресурс от риба и други водни организми/. В конкретната хипотеза липсвали фактически основания за прилагане на същия текст, предвид действие на издаденото разрешително в рамките на посочените 8 календарни дни. В жалбата се развиват и подробни съображения за годината на обнародване в ДВ-к на приложимата норма от ЗРА – чл. 18в ал.2 т.1 – ДВ-к бр. 59 от 03.08.2012г, като се

твърди, че предвид липсата на ПЗР, в които да е указано обратно действие, нормата влиза в сила три дни след обнародването ѝ и действа занапред. Предвид горното се претендира, че същата норма не може да се приложи при липса на соченото удостоверение по чл. 18е от ЗРА към 2011г и 2012г, преди влизане в сила на нормата на чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА. Прави се извод, че към датата на издаване на оспорваната заповед № РД – 369/13.02.2013г не са изтекли две поредни години, считано от 07.08.2012г, в които на жалбоподателя да не е издадено удостоверение по чл. 18е от ЗРА, което обосновава материална незаконосъобразност на оспорения акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява.

Ответникът по оспорването, изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция по рибарство и аквакултури, не се представлява, редовно уведомен за производството по делото.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема жалбата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № РД – 369/13.02.2013г на изпълнителен директор на И., с която на основание чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА и във връзка с доклад № Z – 2332/01.02.2013г се прекратява действието на безсрочно разрешително за извършване на стопански риболов в Ч. море и река Д. № 02107931 от 05.02.2013г, издадено на риболовен кораб с външна маркировка НС752 и име М. I, издадено на жалбоподателя. АССГ в настоящия съдебен състав приема, че същата заповед има характер на индивидуален административен акт. Доколкото в ЗРА не се предвижда специален ред за оспорването ѝ, то същата подлежи на обжалване в 14-дневен срок по чл. 149 ал.1 от АПК. С протоколно определение от 17.04.2013г съдът е дал възможност на жалбоподателя да ангажира доказателства за допустимост на оспорването като подадено в срок. На л. 15 по адм.д. № 2354/2013г е приложена обратна разписка, от която е видно, че жалбоподателят А. И. П. е получил оспорваната заповед на 15.02.2013г. 14-дневният срок за обжалване по чл. 149 ал.1 от АПК изтича на 01.03.2013г, като на л. 14 по настоящото дело е представено копие от товарителница с изписана дата на подаване на пратката – 01.03.2013г , 14.35ч. Съдът приема жалбата за подадена в преклузивния срок по чл. 149 ал.1 от АПК. А. П. е лицето, чието разрешително за извършване на стопански риболов е отнето, като същото има правен интерес да оспорва обжалвания административен акт.

При анализ на събраните от административния орган и в хода на съдебното производство писмени доказателства, АССГ приема за установено следното от фактическа страна:

На л. 13 по адм.д. № 2345/2013г е приложено и прието като доказателство разрешително за стопански риболов в Ч. море и река Д. /безсрочно/ №

02107931/05.02.2013г, издадено на А. И. П. от [населено място] за извършване на стопански улов на риба и други водни организми с риболовен кораб с външна маркировка на кораба НС752 и име на плавателния съд М. I.

На л. 17 по същото дело е приложен и приет като доказателство доклад № Z – 2332/01.02.2013г от д-р К. Д., зам.изпълнителен директор на И.. В доклада се сочи, че след направена проверка в И. на И. на изпълнителния директор на И. се изпраща списък с корабите, подлежащи на служебно отписване от Р. на основание чл. 18в ал.2 от ЗРА. На л. 18 – 25 е представено копие от този списък, като процесния риболовен кораб е под № 289 от същия списък.

Въз основа на горния доклад, с обжалваната заповед № РД – 369/13.02.2013г на основание чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА, изпълнителният директор на И. прекратява действието на безсрочно разрешително за извършване на стопански риболов в Ч. море и река Д. № 02107931 от 05.02.2013г, издадено на риболовен кораб с външна маркировка НС752 и име М. I на жалбоподателя А. И. П.. В мотивите на обжалваната заповед е посочено, че през 2011г и 2012г на притежателя на разрешителното не е издавано удостоверение за придобито право на усвояване на ресурс от риба и други водни организми по чл. 18 е от ЗРА.

Жалбоподателят не оспорва факта, касаещ констатациите за неиздадено удостоверение за 2011 и 2012г по чл. 18е от ЗРА, като не ангажира доказателства за оборване на тази констатация на ответника. Спорът между страните не се състои в оспорване на фактите, а правилното приложение на материалния закон спрямо така установените факти.

Въз основа на горното, АССГ прави следните изводи от правна страна: Оспорваната заповед е издадена на основание чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА от компетентен орган, във валидна писмена форма. Съгласно текста на горната цитирана правна норма, изпълнителният директор на И. прекратява със заповед действието на разрешително за извършване на стопански риболов с риболовен кораб, когато две поредни години: 1. на притежателя на разрешителното не е издавано удостоверение по чл. 18е от ЗРА. В конкретната хипотеза заповедна е подписана от изпълнителния директор на И.; същата е във валидна писмена форма, изведена през деловодната система на администрацията при органа, подписал акта; съдържа от външна страна фактически и правни основания за издаването ѝ в рамките на предвидената компетентност по закон.

При извършена служебна проверка за издаване на оспорваната заповед при спазване на законово регламентираната процедура, съдът приема, че ЗРА не предвижда особена процедура за издаване на същата заповед. Същата е издадена след извършена проверка и съставен доклад в писмена форма, като резултатите от проверката са обективирани и надлежно предадени на компетентния да състави акта орган. Съгласно чл. 18в ал.3 от ЗРА, риболовните кораби по ал.2 подлежат на служебно отписване от регистъра на риболовните кораби.

При извършена проверка за правилното приложение на материалния закон, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че административният орган неправилно е

приложил разпоредбите на материалния закон спрямо така установените от органа и неоспорени от жалбоподателя факти по делото:

Цитираната редакция на нормата на чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА е постановена със ЗИД на ЗРА, обнародван ДВ бр. 59 2012г и е в сила от 06.08.2012г. Разпоредбата е материалноправна и действа занапред, поради което и поставеният с нея срок следва да се брой считано не по-рано от датата на влизане в сила на ЗИД занапред, доколкото на същата разпоредба не е придадено обратно действие изрично със същия нормативен акт. Предвид горното, АССГ споделя изводите на жалбоподателя, че въведеният с разпоредбата на чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА 2-годишен срок започва да се брой от датата на влизане в сила на ЗИД ЗРА ДВ бр. 59 2012г и хипотетично би могъл да се счита изтекъл на 06.08.2014г. и то ако не са налице предпоставки за неприлагането му – напр.на основание чл. 18в ал.4 от ЗРА.

С включване на период от 2011 – 2012г в състава на приложената правна норма, към който период същата не е имала правно действие, административният орган е придал обратно действие на същата, без това да е нормативно предвидено. От изложените изводи от правна страна се обосновава и извод за материална незаконосъобразност на оспорвания акт, тъй като не са налице фактическите предпоставки за прилагане на нормата на чл. 18в ал.2 т.1 от ЗРА.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваният акт следва да бъде отменен поради неправилното приложение на материалния закон.

В жалбата се прави искане за пресъждане на разноски по делото. Съдът констатира, че жалбоподателят е заплатил държавна такса по сметка на АССГ в размер на 10.00лв. Не са представени обаче доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което и искането в тази насока не може да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. И. П. от [населено място] заповед № РД – 369/13.02.2013г на изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция по рибарство и аквакултури.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция по рибарство и аквакултури да заплати на А. И. П. от [населено място] разноски по делото в размер на 10.00лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: